

[Anden næstformand]

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om mediepolitik for handicappede.

Af Tinning (VS) m.fl.

(Fremsat 11/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Det beslutningsforslag, VS' folketingsgruppe har fremsat, opfordrer regeringen til at fremlægge en samlet plan til realisering af de mediepolitiske målsætninger for handicappolitikken, sådan som de er formuleret af mediekommissionen i sin tid, og planen ønskes forelagt folketinget senest 1. september 1986.

Jeg skal indlede med at sige, at jeg fuldt ud deler de principielle synspunkter på samfundets særlige forpligtelser over for handicappede, sådan som de er fremsat af mediekommissionen og senere i de redegørelser fra henholdsvis socialministeren og min forgænger i kulturministerembedet, der refereres til i forslagets bemærkninger.

På kulturministeriets område har jeg med glæde set, at der er sket forbedringer på en række felter, bl.a. med hensyn til folkebibliotekernes betjening af blinde og svagtseende. Det er rigtigt, som det anføres i bemærkningerne til forslaget, at der med det nævnte tilskud efter bibliotekslovens § 18, stk. 2, ikke kan skabes fuld ligestilling i henseende til informationsmuligheder og biblioteksbetjening mellem læsehandicappede og folk, der læser uden besvær. Men det fremgår også af min forgængers redegørelse, at tilskuddet er udtryk for en klar opprioritering af området med virkning over en årrække.

Tilskuddet, der i 1986 er på i alt 3.766.300 kr., anvendes efter nøje vurdering på nogle delområder med henblik på at nærme bibliotekernes service til den ønskede målsætning. Folkebibliotekerne modtager årligt en del af

tilskuddet, i 1986 var det 1.339.150 kr., og de bruges til ophjælpning af lydbogsbestanden og dermed udvidelse af titel- og eksemplarentallet, hvilket over en årrække skulle føre til prisreduktioner.

Et beløb på 900.000 kr. er afsat til nye lyd-aviser, og beløbet svarer til det antal nye lyd-aviser, der ud fra erfaringerne kan ventes igangsat af kommunerne årligt. Der er her tale om en kommunal beslutning, og tilskuddet er tænkt som en tilskyndelse, og erfaringen viser, at der stadig er vilje til at tage et sådant initiativ i ca. 10 kommuner om året. Også på dette område er der tale om en gradvis udbygning over en årrække, og der er tegn på voksende forståelse for nødvendigheden af denne service i kommunerne.

Hvad aviser og dagblade angår, er der fra brugerside ønske om, at flere dagblade produceres også i lydudgaver. Dansk Blindesamfund har givet udtryk for, at dets medlemmer er villige til at betale abonnementsprisen, men har også sagt, at meromkostningerne ved lydudgaver bør påvirke prisen for alle forbrugere af aviserne. Det rejser en række principielle problemer, som det ikke umiddelbart er muligt at anvise en løsning på.

Hvad tidsskrifter angår, er jeg parat til at drøfte spørgsmålet nærmere med folketingets kulturudvalg, bl.a. for ikke at forårsage en afbrydelse i den fungerende ordning, som varetages af KLO, Kultur- og Litteraturorientering for Læsehandicappede, mens disse drøftelser står på. Det ville være urimeligt at standse dette initiativ, mens vi drøfter, hvordan vi kan komme videre. Derfor overvejes det for tiden at yde tilskud over tipsmidlerne, så virksomheden kan fortsætte i 1986.

Så er der spørgsmålet om lydudgaver af offentligt producerede tidsskrifter, som er nævnt. Sådanne lydudgaver ville i givet fald medføre meget betydeligt øgede udgifter på budgetterne i en lang række ministerier, styrelser og institutioner, og de samlede udgifter ville være af en sådan størrelsesorden, at det efter min mening er helt urealistisk at tro, at et forslag af denne art skulle kunne realiseres i den nuværende økonomiske situation.

Forslaget til folketingsbeslutning tager sit udgangspunkt, som jeg nævnte, i mediekommissionens afsluttende betænkning fra 1985 om dansk mediepolitik, og jeg skal understrege, at jeg skulle da være en af de sidste, man med rimelighed kunne vente ville un-